

FREDAGEN DEN 13:DE

EN ROMAN AV THOMAS W. LAWSON
BEMYNDIGAD ÖVERSÄTTNING AV H. FLYGARE.

FÖRSTA KAPITLET.

"Fredagen den 13:de, det var det jag kunde tro. Om Bob kommit i far-
ten, går det åt b—, men jag får väl
se vad jag kan göra."

Ljudet av min röst, då jag släppte
telefonluren, tycktes skingra femårs-
dumman och föra mig in i dåtiden, som
om det varit i går.

Jag hade suttit inne på mitt kontor
och låtit telegrafreman glida mellan
fingrarna på mig, under det att varje
dessa min badade i minnet med tillagande
stryka i uttrycket, då man sade mig,
att Brownley på börsens villor talade
med mig i telefon och det genast
Brownley var yngre delägare i vår
firma och vårt ombud på börsen. Han
talade ivrigt. Herrar kopsän på börsen
släpa lände på orden, när panik rå-
der.

Min Rickel, här sluter och puttar
det, och det blir betare med var
sekund. Det är Bob — det är inte
svårt att begripa det. Håller han på
i den här takt i tjugo minuter till,
så strömmar savelösheten över "Ga-
tan" och vidare in i bankerna och ut
över landet, så att ingen kan säga hur
stort område, som blivit förbränt i
morgon. Gossarna ha bett mig fråga,
om inte ni skulle vilja kasta er i brä-
schen och hejda honom. De är över-
ens om att deras enda hopp står till
er."

"Är ni säker på, Fred, att detta är
Bobs verk?" frågade jag. "Har ni
truffat honom?"

"Ja, jag kommer nyss från hans
kontor, och glad var jag när slapp
ut. Han är på krigsstat, när Ran-
dolph, bistårer än jag någonsin sett
honom. Då han brukade ut sista var-
det en ren barnlek, följt med hans
stämning i dag. Min mor skickade
bud till mig i morse, att hon redan i
går kväll märkt, att anfaller skulle
komma. Han hade varit upp hos henne
och systarna, och mor slöt sig
till att hans ton, att han stod i begrepp
att försvinna igen. Då hon beskrev
hans humor och jag erinrade mig de
genom betydelser, fruktade jag, att han
skulle söka avlopp här. Jag hörde för-
resten, att han varit ute till efter-
middag, i samma ögonblick jag öpp-
nade dörren till hans kontor i dag, fög
han på mig som en panter. Jag sade,
att jag bara kommit in på min rond
efter order, och som ganska fördel-
liga köp avslutats, undrade jag, om
han ville vara med på ett hörn. "För-
delaktiga köp?" röt han. "Vet du inte,
att det är fredagen den 13:de? Gå till-
baka till den där helveteshälsan och
sälj, sälj, sälj!" "Vad och huru myc-
ket?" frågade jag. "Vad som helst, al-
ting. Giv de kanaler som jag vill ha
de vill ha, och när inte mer går i dem,
spotta upp så mycket de köpt under
de sista tre månaderna. Då jag gick
ut, mötte jag Jim Holliday och Frank
Swan, som störde in. De gå påtagli-
gen Bobs ärenden och ha en hel tim-
me överlämnat marknaderna med Anti-
Peopleobligationer. Om några minuter
är de här igen, och jag ansåg det
säkra att ringa upp er, innan jag bör-
jade sälja. Mr Randolph, köpstyrkan
är inte stor på något område här, och
börjar jag att sälja aktier till vad pris
som helst, så faller klubban inom tio
minuter och minst ett dussin konkur-
ser blir offentliggjorda. Klockan fat-
tar nu tjugo minuter i ett, och Gud
allena vet, vad som kommer att hän-
da för klockan tre. Nu hoppas vi, att
Randolph, att ni griper in, och om jag
inte fått allt om bakfoten, ha vi inte
många minuter att förlora."

Det var då jag släppte telefonluren
med orden, "det var det jag kunde
tro!" Under det att jag suttit och
fingrat på telegrafreman och sett hur
värdepapern sjunkit fem till tio
millioner var femte minut, hade jag
kännt mig säker på att detta var Bob
Brownleys verk. Ingen annan vid
Wall Street hade maktt, kraft och
grymhet nog att slita och sarga så
som det sletts och sargats under de
sista tjugo minuterna. Aftonen fört
hade jag gått förbi Bob i teaterkorri-
doren. Jag gav honom en provande
blick och upptäckte i hans ansikte det
uttryck, vars betydelse jag bättre än
någon annan förstår. Nu hoppas vi, att
ögonen strålar ut i tynden, den vack-
ra munnens vinklar voro skarpt mar-
kade — det var som om mungiporna
varit neddragna med tynder. Som
jag hade min hustru med mig, kunde
jag inte följa honom då, men när jag
kom hem ringde jag upp honom i hans
bostad och på hans klubb, i avsikt
att bedja honom komma till mig och
roka en cigarr, men jag fick inte tag
på honom någonstades. På morgonen
försökte jag omigen utan framgång.

och då inemot tolvtiden telegrafre-
man började hoppa och surra och så
sig, kom jag ihåg Bobs dystra min och
allt vad den behåller.

Fred Brownley var Bobs yngsta bror
och tolv år yngre än han. Han hade
varit anställd hos Randolph & Ran-
dolph från den dag han lämnade hög-
skolan, och i över ett år hade han va-
rit vår pålitligaste fondmäklare. Då
Bob Brownley var sig själv, höll han
lika mycket av sin "lillebror", som
han kallade honom, som hans vackra,
syndiska moder höll av dem båda,
men då den ondt för in i Bob — och
han hade många gånger örat sitt valde
huvud under de sista fem åren —
gällde mor och bror inte mera för ho-
nom än alla andra, då visste Bob var-
ken av släkt eller vänner. Hela den
vida världen var för honom under de
perioderna en djungel, befolkad av vil-
da djur och reptiler, som han jagade
slogs med, sönderstöt och dödade.

Det är nästan överflödigt att tala om
vilka Randolph & Randolph äro. I
mera än sextio år har det namnet talat
för sig självt i alla de delar av vär-
lden där dollarn spelar någon roll. In-
gen järnväg söker driftkapital, intet
industriellt stöckerverk startas, utan att
de ledande männen av gammal vana
taga av sig hatten för Randolph &
Randolph och utbedja sig firmans be-
skydd, och när nationerna söka lån på
penningmarknaden, veta de, att de
förnämsta amerikanska bankernas
ynnest är någonting, som måste tagas
med i räkningen. Jag smickrar mig
med att jag, då jag nu är tyrtioårig, är
och i tio stånd vid rodet i Randolph &
Randolphs affär, icke gjort någonting
som nedsett det stora namn, min far
och min farbror skapat, utan i stället
något litet ökat dess kända anseende
för redbart handlingsätt, oförfärat
mod, gammaldags metoder och genom-
gående ärlighet. Bradstreets och an-
dra agenter i handelsvärlden ge Ran-
dolph & Randolph följande inty-
g: "Värd femtio miljoner och litet till,
oberänsad kredit". Jag berömmar
mig inte mycket för egen del av detta,
ty intyget var ungefär detsamma den
dag jag lämnade universitetet och
kom på kontoret för att "lära affä-
ren". Men i egenskap av min fars
och min farbrors efterträdare kan jag
saga — och jag tar min skapare till
vitne att det är sant — att Randolph
& Randolph aldrig lämnat ut en dollar
av sina miljoner till högre ränta än de
lagliga 6 proc. om året; att de aldrig
ökat sin förmögenhet genom annat än
redbara och ärliga affärsmetoder, och
att den värsta av alla förbannelser, fi-
nansfanatismen, ännu icke funnit hem-
vist under den gamla skylt i svart och
guld, som min far och min farbror med
egna händer spikade upp över ingången.

För mitt år sedan lämnade jag Har-
vard som graderad. Min klasskam-
rat och skötevän, Bob Brownley från
Richmond, tog graden på samma gång
som jag. Han var klassens poet, jag
dess sportledare. Innan vi kommo till
Harvard, hade vi varit fyra år tillsam-
mans i St. Paul. Intet förlovat par
kunde tycka mera om varandra än vi
båda gjorde.

Mina anhöriga hade pengar i över-
flöd och därjämte ett för nordbon ka-
raktäristiskt, sunt och bergfast för-
stånd. Brownleys voro fattiga som
skäpprättor, men de hade det gamla
syndiska förmannavärdets glänsande
beklädnad och manliga blod, en viss
romantisk självkänsla, samt Dixian-
det stoltthet, sådan den var före krig-
et, då syndiskt slöseri och syd-
ländsk gästfrihet voro till finnas
överbort, där kvinnorna voro vackra
och männen ålände att spegla sig i
glaset botten.

Bobs far, en av sydstatistokratiens
stora vita stödelpelare, hade marsche-
rat igenom sitt lands kongress och se-
nat efter melodien "Här knussas ej
på slantarna", och följden var, att
han gick bort, lämnade han sin ända
och tre unga dottrar jämte en liten
som alldeles beröende av Bob, äldsta
barnet.

Många varm sommareftermiddag,
då Bob och jag paddlade utför Charles-
floden, och mången kall, frostig kväll,
då vi sutto i min jakthävd på Kap
Cods strand, gjorde vi upp hur vi
skulle ha det i framtiden. Jag skulle
sitta på kontoret och sköta Randolph
& Randolphs stora bankaffär, och
Bob skulle, när så påfordrades, före-
träda min fars firma i fondbörsens sal.
"Jag skulle förgås av lednad på ett
kontor", plågade Bob säga, "och fond-
börsens sal är just den spis, där jag
hälst rostar min majsaka". Då våra
studier voro tilländelupa, tog oss
min kloka och skarpsinniga far i för-
hör inne på kontoret och provade oss

med sina kuggfrågor, och stolta voro
vi i sanning när pappa sade: "Jim, du
och Bob ha valt förståndigt. Du, Jim,
är just den rätte att tröja i min skor,
och Bob är klippig och skuren för en
ruta på börsens golv." Stolta voro vi
inte så mycket för vad min fars beslut
betydde för vår framtid, ty vi visste
någ, att vi skulle reda oss i affären,
utan för att vårt omdöme fått stöd av
en man, som vi båda ansåg som pass
ofelbar, som en människa kan vara i
det som rör affärer.

Bob var då tjugutvå år och jag ett
år äldre — jag en av de där mager-
lagda Nya Englandspojarna, som inte
ha någon skönhet att skryta av, men
som på kapplöpningsdagarna kunna
måta sig med vem som helst i pålitlig-
het och bestående egenasker; Bob
vacker som en dag, sex fot lång i
smärtskorna, rak som en pil, med
en indians gestalt och ett av dessa ro-
na, manliga av idel hjärta och ingen
list präglade, leende ansikten, som
vinna människans vänskap och kvin-
nas tillbedjan. Bobs ögon voro så sto-
ra och runda och svarbruna som en
engelsk bulldogs, outgrundliga, på sam-
ma gång milda och stränga, med ett
härsligt växlade, förvånat uttryck;
hans näsa var så rak som om den mejs-
lats av en mästare för en grekisk me-
daljong, de fina, krökta läpparna d:o
d:o, och så hade han en hög, bred
panna, vars vithet framhävdes av ett
rött hår, som såg solsvart ut men var
av samma sällsynta svarbruna färg
som ögonen. Men det var Bobs sätt
att föra huvudet, som var det vackra-
ste av allt. Den som någon gång
sett en massa tvåårsbarn på en med-
gräs beväxten hästgärd i Kentucky,
när negerpojken vid intagningstiden
släpper ut sin långa hvissling, erinrar
sig säkert ett av fölen, som kastade
upp huvudet och behöll det i den ställ-
ningen för att försvissa sig om att det
icke misstogs sig på kallelsen. Behag,
styrka och obesvärat, självfallet ledar-
skap finna där sitt uttryck. Någon-
ting i den vägen gav sig till känna i
Bobs sätt att föra det välformade hu-
vudet och den spänstiga gestalten, och
trög och loj skulle i sanning den man
eller kvinna vara, som undgick att ob-
servera denna som distingerade vä-
sen och härskarnatur.

Som jag nyss sade, Bob Brownley
var utan tvivel en av de vackraste män
jag någonsin sett, men jämte detta
var han en pålitlig, manlig, otillgäng-
lig, ärlig som stål, modig som ett
lejon och den bästa komrat vännen
kunde önska sig.

Kanhända var det för att faderns
död belastat Bobs ungdom med det
tungt ansvaret att sköta och leda hans
familjs knappa ekonomi, som han ge-
nast fann sig i affärslivet som svalan
i luften. Vi båda trädde på samma
dag in i firma Randolph & Randolph,
och samma datum följande år kallade
min far in oss på sitt kontor i och för
något slags uppgörelse. Ingendera av
oss visste riktigt vad som skulle kom-
ma, och vi blevo alldeles förtjusta, då
han sade:

"Jim, du och Bob ha verkligen över-
träffat mina förväntningar. Jag har
haft ögat på er båda två, och jag vill
saga er, att den flit och det affärsför-
stånd ni lagt i dagen här skulle vin-
nit erkännande i vilket bankhus som
helst vid 'Gatan' (Wall Street). Jag
vill ha er båda in i firma — Jim för
att sätta sig in i allt här och kunna
efterträd mig, och du, Bob, för att
intaga ett av firmans säten på börsen."

Bob blev först röd i ansiktet och så
alldeles blek av glädje, då han räckte
ut sin hand efter min fars.

"Jag är er mycket tacksam, sir,
långt mer än ord kunna uttrycka, men
först vill jag tala med Jim om det här
förslaget. Han känner mig bättre än
någon annan i världen, och jag har åt-
skilligt i huvudet, som jag skulle vilja
resonera med honom om."

"Tala ut med detsamma, Bob", sade
min far.

"Jo, sir, saken är den, att det skulle
kännas mycket bättre, om jag kunde
gå in i den i virveln och försöka slå mig
igenom på egen hand. Ser ni, om jag
kunde förtjåna till själv och betala
igen vad det kostar att få sätte och
stämna på börsen och skaffa mig en
liten förmögenhet, så skulle det, om
ni än en gång erbjöd mig att komma
in i firma, inte kunna sägas, att jag
bara hade er vänskap att tacka för mitt
uppehåll. Ni vet vad jag menar, sir,
jag ansår inte, att jag är behär-
skad av någon simpel högfärd, om jag
ber er skriva upp priset för ett säte på
fondbörsen på mitt eget samför-
stånd med några av firmans order, när
jag blivit varm i kläderna. Jag blir i
så fall lika tacksam mot er och Jim,
sir, och för mig blir det betydligt trev-
ligare."

Jag förstod vad Bob menade; det
gjorde min far också, och vi gingo gå-
ra in på hans anhöllan, ehuru min far
höll stytt på att priset för medlemska-
pet skulle lämnas som gåva, emedan det
gällde som en grundregel på börsen,
att en sökande icke fick låna den sum-
man. Fyra år efter sedan Bob Brown-
ley tagit säte och stämna på börsen,
hade han återbetalt de tyrtiotusen
med ränta och hade inte endast femtio-
tusen på sitt kredit hos Randolph &
Randolph utan skickade hem sex tusen
dollars om året, allt under det att han,
för att begagna hans eget skämtsamma
uttryck, själv levde enligt "en burgen
mans anspråk". I förlägnade vill jag
saga, att en Wall Street-mans begrepp
om "en burgen mans anspråk" kom-
mer ett par gånger sex tusen dollars
att vid jultiden kasta en ganska ovis
skugga. Bob var en favorit på börsen,
liksom han varit allas älskling i sko-
lan och vid universitetet, och han ha-
de mer än tillräckligt att göra trehun-
dra dagar om året. Förutom Randolph
& Randolphs alla finaste uppdrag ha-
de han nästan alla konfidentiella or-
der från två av de mycket lagripande
klubbarna.

Jag hade nyss fyllt trettiofem år, då
min kära gamle far plötsligt dog. Un-
der de föregående åren hade jag
blivit beredd på denna tillfällighet, det
vill säga, jag hade varit mig vid att
båda min far säga: "Jim, töva inte
med att taga reda på var särskild del
av maskineriet i vår affär, så att, om
någonting skulle hända mig, ingen
rubning uppstår på 'Gatan' i sam-
manhang med Randolph & Randolphs
verksamhet. Jag vill låta världen
veta så snart som möjligt, att vår af-
fär efter min bortgång kommer att
fortgå på samma sätt som dittills.
Jag vill därför arbeta in dig till direk-
tor efter mig i de bolag, vari vi äro
inträddare och även sätta dig in i
min förvaltare- och förmyndareverk-
samhet."

Vid min fars död förekom alltså icke
den allra minsta ojämheter i affärens
gång och inget av de värdepapper,
som voro hända under benämningen
"Randolph", fluktuerade en enda po-
äng med anledning av denna inom den
finansiella världens märkliga tilldragel-
se. Jag ärvde min fars hela förmö-
genhet med undantag av fyra milio-
ner, som han fördelade mellan släkting-
ar och valgjörande stiftelser, och jag
blev chef för en affär, som gav mig en
ärlig inkomst på två och en halv mil-
ljoner.

Återigen bad jag Bob gå in i firma.
"Inte än, Jim", svarade han. "Jag
har fått mitt medlemskap och har om-
kringat ethundratusen i kapital, men
jag vill inte binda mig för att jag
rakat thop en miljon på egen hand;
sedan skall jag slå mig ner hos dig,
min gubbe, och sätta min hand till
ploget där, och skulle vid den tiden
någon snäll flicka komma i min väg —
ja, så blir det då tids nog att stäm-
ma sinnet efter de ömma tonerna."

LAKARE.

BJÖRNSSON & BRANDSON

LAKARE
Cor. William och Sherbrooke.
Mottagningstid: 2-3, 7-8 e. m.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

DR. J. STEFANSSON

inlämlig specialist på ögata, örata
näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage och Edmon-
ton. Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. B. GERZABEK

415-417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon 474.

LAKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tysk-
land, London, England, Canada etc. F. d.
assisterande läkare vid de kungliga och be-
serliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Ber-
lin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälvor,
förlossningar och operationer. Behandling
och utom hemmet, skvill som i mitt privata
sjukhus, Beckstraße 14, St. Boniface
and General Hospital.
MOTTAGNINGSTID:
8-12 f. m., 2-4 e. m., 7-10 på kvällen.

DOKTORS

Boulanger och Boissonneault

Läkare och Kirurger.
Dr. Boulanger, post graduate från sjuk-
hus i Paris och London.
Dr. Boissonneault, post graduate från
sjukhus i New York och Chicago.
Det mest moderna X-stråle- och
Genito-urin-laboratorium.
10011 Jasper Avenue,
Edmonton, Alberta.

DR. R. L. HURST

Medlem av Royal College of Surgeons, Eng-
land, Licentiat av Royal College of Physi-
cians, London. Specialist: Bröst-, närr- och
öronsjukdomar.
Kontor: 205 Kennedy Bldg., Portage Ave.
mitt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontor: 7-9
Bostadstelef: Garry 1175

DR. ROVEDA, M.T.D.M.E.

för kroniska sjukdomar, elektrisk be-
handling för nervositet och reumatism,
kroppsmassage, borttagande medelst
elektricitet av hår och födelämsmärken
ken.

LJKTORNSOPERATOR.

Kontor: 919 Somerset Building,
Telef. M. 1260. Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER

911 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4508 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA

SKANDINAVISK ADVOKAT.

Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sber. 4440.

A. M. DOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

BROOKS & SUTHERLAND

Barrieters, Solicitors, Notaries etc.
708 STERLING BANK BUILDING,
WINNIPEG.
SVENSKA TALAS.
Phone Main 6255.

Värdefull vinterläsning.

Vi skola per omgående skicka eder
portofritt sju nummer av Svensk
Familj Journal samt de rikstutkom-
mande tre nummer (finalen om-
kring 1,000 boksidor) riktt illustre-
rad, inberäknande vackert Tack-
sägelsedagsnummer och elegant Jul-
nummer. 20 vackra postkort, Jul-
och Nyårskort, samt en boklista
över flera tusen böcker, som nu
säljas till betydligt reducerade pri-
ser, om ni skänder oss 40 cents i
"Postal Money Order" för att be-
strida postarbetet, och nämner den-
na tidning.
C. RASMUSSEN CO.,
722 So. 4th St. Minneapolis, Minn.

Han skratade, och det gjorde jag
med — Bob ansåg av sina vänner
som nästan obefigligt kvinnoskyg. Det
fanns ingen kvinna, gammal eller ung,
som korsat hans omloppsbana utan att
ha erfart den för alla kvinnor förtol-
lande tjukskriften hos mannen med
de själ av hedrens lagar styrd.
Ett hjärta varmt som solens glöd —
men det tycktes han aldrig märka.
Min hustru — ty jag hade varit gift i
tre år och hade två små Randolphar,
som bevisade, att både Katherine
Blair och jag visste vad äktenskapet
var till för — min hustru plågade jämt
saga: "Stackars Bob! Han är kvinno-
blind, och det ser ut som om han al-
drig skulle få sin syn i den riktning-
gen."

(Forts.)

TILL SALU

En Canadian Swanson Stump-
puller, nästan ny, säljes genast
till moderat pris. Allt tillbehör,
160 fot stälkabel och rotplög.

S. KARLBERG,
Scandinavia, Man.

FRITT 2 FRITT

ILLUSTRERADE
NOVELTY, FRÖ- OCH BOK-
KATALOGER

Nu färdiga för posten. Sänd oss edert
namn och adress.

ALVIN SALES CO.
P.O. Box 56, Dept. SCT, Winnipeg, Man.

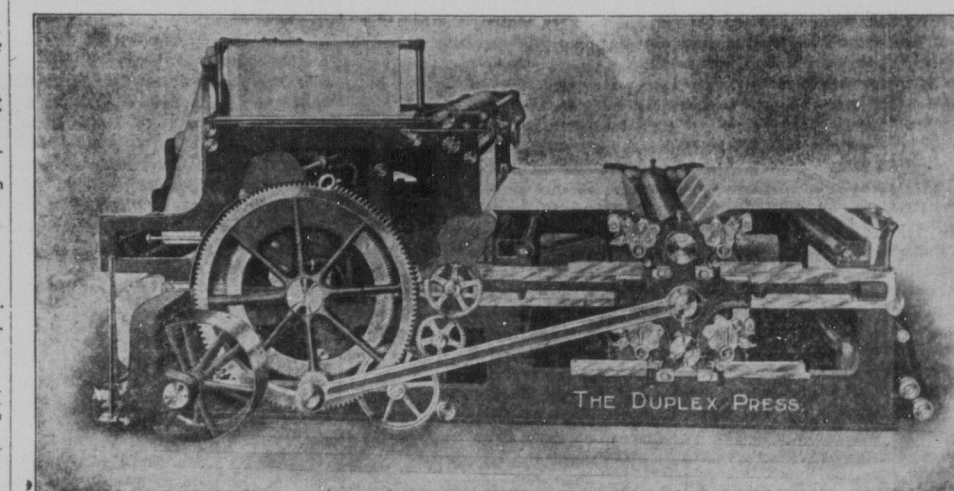
"VICTORY"

I samband med Svenska Canada-Tidningens 25 års-jubileum ha vi beslutat oss för att utbjuda
10,000 dollars i aktier till tidningens läsare. Aktierna utgå en del av de \$30,000, som äro tidningens
totala aktiekapital, och pengarna, som inkomma genom försäljning av dessa aktier, skola begagnas för
att inköpa en ny tryckpress för tidningen, ty den gamla pressen har blivit för liten och arbetar för
sakta för att fylla det behov, som fordras för att publicera en första klassens tidning för det svenska
folket i Canada.

Det tar oss nu ungefär fyra dagar att trycka och "folda" tidningen på vår gamla press, och det
är för lång tid och kostar för mycket, samt gör det omöjligt för oss att utvidga tidningen, såsom vi
skulle önska. Med den nya pressen, vars bild ni ser härnadan, kunna vi trycka 8 sidor på en gång
och ungefär 4,000 exemplar i timmen, och vi skola då bli i stånd att spara ungefär \$1,040.00 pr år i
tryckning och ungefär \$1,120.00 i tidningspapper för två tidningar. Detta därför att priset på rullpapper
är så mycket lägre än tidningspapper i ark, vilket vi nu begagna.

Priset på den nya pressen är \$10,000 dollars, och vi känna oss förvisade om att alla tidningens
läsare vilja vara med och köpa den nya pressen genom att köpa aktier i vårt bolag. Kom ihåg, att
den betalar sig själv på ungefär 5 år, och att det då vill vara lika lätt att publicera en 12-sidig tidning
som det nu är att utvisa en 8-sidig sådan.

Priset är 25 dollars pr aktie, och pennningar och order för aktier insändas till Canada Weekly
Printing Co., 325 Logan Ave., Winnipeg. Tag så många ni kan, ty därmed hjälper ni till att få en först-
klassig tidningspress för Svenska Canada-Tidningen, och i andra hand en stor, förstklassig tidning
för det svenska folket i Canada.

Det sändes årligen ungefär 60-80,000 dollars till de svenska tidningarna i Staterna från sven-
skar, som bo i Canada, och om endast en liten del av dessa pennningar blevo insatta i aktier i vår
tidning, kunde vi publicera den låga stor och tillfredsställande som någon annan, till fördel för
det svenska folket i Canada. Detta är en affär, som rör hela svenska folket, och vi äro övertygade om,
att det finnes hundratals av vårt folk, som mer än gärna vilja vara med och göra sitt till för att
realisera denna tanke, många som äro välbärgade och i goda ekonomiska omständigheter, vilka kunna
och vilja köpa för hundratals dollars av dessa aktier för detta ändamål. Och vi vågja till dessa såväl
som till alla andra, både fattiga och rika. Köp aktier, och gör det genast, ty därmed fyller ni en
plikt mot eder själv, tidningen och det svenska folket i sin helhet i Canada.

Glöm icke en sak, när du läser detta! Det angår dig, och vänta icke till din granne har köpt, utan
sänd in din order nu.

Vi vågja till föreningens och enskilda som veta att Svenska Canada-Tidningen under hela sin
tillvaro har kämpat mot konservatism och fördomar av alla slag: tag denna sak upp er emellan, och
giv oss ett handslag nu, när vi behöva det, icke till vår personliga fördel, men till fördel för hela folket.

EN FIN JULGÅVA! Ingen julgäva, som du kan ge dig själv eller andra, kan vara mera nyttig än
några aktier i detta företag, och om du köper nu, vill nyttan av denna handling sträcka sina följder
långt fram i tiden. Ekonomiskt sett, är det en säker pänningplacering.

Även under krigsåren har tidningen betalats för sig själv, och med en ny press och reducerade
omkostnader för tryckning vill den göra detta så mycket säkrare, och det är ingen risk för att pennningar
insatta i detta företag förloras. — Därför, ifyll kupongen och sänd in din order NU.

THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd.

325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

Sänd mig per omgående post..... aktier i The

Canada Weekly Printing Company, Ltd., till par value av \$25 per aktie, för

vilket finnes inlagt

och sänd mig aktiebrevet per omgående.

NAMN

POSTKONTOR

PROVINS

Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar
längst.

HOS ALLA HANDLARE.